

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Festgebete der Israeliten

Für die ersten Tage des Wochenfestes

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 620 = 1859

תועובש לש ינש םויל ףסומ תלפת

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12293)

Am Sabbat:

כס מְזֹמֵר לְדָוָד הָבֹו לִי בְנֵי אֱלִים הָבֹו לִי כְבוֹד וְעֹז:
 הָבֹו לִי כְבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוֹ לִי בַּהֲדַר־קֹדֶשׁ: קוֹל יי
 עַל־חַמִּים אֶל־הַכְּבוֹד הַרְעִים יי עַל־מִים רַבִּים: קוֹל־יי
 בִּפְתַּח קוֹל־יי בַּהֲדָר: קוֹל יי שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיִּשְׁבֵּר יי אֶת־אֲרָזֵי
 הַלְּבָנוֹן: וַיִּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל לְבָנוֹן וּשְׂרִיזֹן כְּמוֹ בְּנֵי־רֵאמִים:
 קוֹל־יי הֵצִיב לַחֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל־יי יִחִיל מְדַבֵּר יִחִיל יי מְדַבֵּר
 קֹדֶשׁ: קוֹל יי יְחַלֵּל אֵילֹוֹת וַיַּחֲשֶׁף יַעֲרֹוֹת וּבִהְכָּלוּ כָּלוּ
 אָמַר כְּבוֹד: יי לַמַּבּוּל יָשׁוּב וַיִּשָּׁב יי מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יי עֹז
 לַעֲמוֹ יִתֵּן יי יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

כסמעמידין הספר תוך הסיכל לומדים

וּבְגִנְחָה יֹאמַר שׁוֹבֵה יְהוָה רַבְּבוֹת אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל: קוֹמְרֵה יְהוָה
 לְמַנּוּחָהָ אַתָּה וְאֲרוֹן עֲזָךְ: בַּחֲנִיָּה יִלְבְּשׁוּ צִדֵּק וַחֲסִידֶיךָ יִרְגְּנוּ:
 בְּעִבּוֹר דָּוִד עֲבַדְךָ אֵל תָּשׁוּב בְּנֵי מְשִׁיחָךְ: כִּי לָקַח טוֹב גִּרְתִּי
 לָכֶם תּוֹרַתִי אֵל תַּעֲזוּבוּ: עֵץ חַיִּים חַיָּה לַמַּחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֵיהָ
 מְאֹאֶשֶׁר: דְּרָבִיךָ דְרָבִי נָעַם וְכָל גְּתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: הַשׁוֹבְנוּ יי אֵלֶיךָ
 וְנִשְׁוֹבָה תִּדְשׁ יְמֵינוּ בְּקָרָם:

תפלת מוסף

חצי קדיש

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהַלְלָתְךָ

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
 עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקָנָה הַפֶּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
 וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

מֶלֶךְ עֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחִיָּה מְתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחִיָּה מְתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים.

מוסף ליום שני של שבועות

סוּמְךָ נֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם
אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָי. מִי כְמוֹךָ בַעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמֶה
לְךָ מֶלֶךְ מִמִּית וּמִחַיָּה וּמִצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
וּנְאֻמָּן אֶתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה
הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל־יּוֹם יְהִלְלוּךָ
סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:
חִזוֹן גְּעָרִיצָה וּנְקֻדַּת־שֶׁקֶת. כְּסוּד שֵׁיחַ שֶׁרָפִי קִדְשׁ הַמְקַדְּשִׁים
שְׁמֶךָ בַקִּדְשׁ: כְּכַתוּב עַל יַד גְּבִיאָה וּמְרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:
ק"וּס קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ | יי צְבָאוֹת מְלֹא
כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

חִזוֹן כְּבוֹדוֹ מְלֹא עוֹלָם מְשַׁרְתּוֹ שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה
אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לַעֲמֹתָם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ:
קו"ח בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ.

חִזוֹן מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמִים וַיְחַזֵּן עִם הַמִּיחַדִּים
שְׁמוֹ עָרַב וּבֹקֵר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שָׁמַע
אוֹמְרִים:

ק"וּס שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

חִזוֹן אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אֲבִינוּ הוּא מְלַבְּנוּ הוּא
מוֹשִׁיעֵנוּ וְהוּא יִשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעֵינֵי כָּל חַי לְהִיּוֹת
לְכֶם לֵאלֹהִים:

ק"וּס אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

חִזוֹן אֲדִיר אֲדִירנוּ יי אֲדוֹנֵינוּ מֶה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל
הָאָרֶץ. וְהִיא יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַזֶּה יִתְיַד
יי אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד:

מקדשה ברחמיה הרבים ותבנהו מהרה
 ותגדל כבודו. אבינו מלכנו גלדו כבוד
 מלכותה עלינו מהרה והופע והנשא עלינו
 לעיני כל חי וקרב פזורינו מבין הגוים
 ונפוצותינו כגם מירכתי ארץ והביאנו לציון
 עירך ברנה ולירושלים בית מקדשה
 בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את
 קרבנות חובותינו תמידים כסדרם ומוספם
 כהלכתם: ואת מוסף יום ^{(לשבת הנה ואת מוסף}
 יום) חג השבועות הנה נעשה ונקריב לפניך
 באהבה כמצות רצונך. כמו שכתבת עלינו
 בתורתך. על ידי משה עבדך מפי כבודך
 כאמור:

^{לשבת} וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם
 ושני עשורים סלת מנחה בלולה בשמן ונספו: עולת
 שבת בשבתו עד עולת התמיד ונספה: זה קרבן שבת
 וקרבן היום כאמור:

וביום הבפורים בהקריבכם מנחה חדשה
 ליי בשבעתיכם מקרא קדש יהיה לכם כל-
 מלאכת עבודה לא תעשו: והקרבתם עולה
 לריח ניחח ליי פרים בני בקר שנים איל
 אחד שבעה כבשים בני שנה:
 ומנחתם ונספיהם כמדבר. שלשה
 עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל. ועשרו:

לְכַבֵּשׁ וַיֵּין כְּגִסְכוֹ . וְשָׁעִיר לְכַפֵּר . וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכֹתָם :

לשבת ישמחו במלכותך שומרי שבת וקראי ענג עם מקדשי שביעי. כלם ישבעו ויתענגו משוכך ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת. וזכר למעשה בראשית :

בחזרת התפלה מתחילין פה אזחרת כמו שהוא למטה.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרֶשׁ לָנוּ שׁוֹבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שֶׁעָשׂוּ דְצוֹנָךְ

ע"ס ח"ב. כס"ז חזור התפלה וכשמגיע לאו"ח ערך רחמן מתחילין פה.

אֲזַחֲרַת רַאשִׁית לְעַמֶּךָ נְתַתָּ . מִצֹּרֶת עָשָׂה וּמִצֹּרֶת לֹא תַעֲשֶׂה : בְּמִסְפַּר בְּמִפְקַד הֵם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחָמֵשׁ . כְּנֶגֶד יְמוֹת הַחֲמָה : גַּם מִצֹּרֶת עָשָׂה מְאֹתִים וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה . כְּנֶגֶד אֵיבָרִים שְׁבָאָדָם . דּוֹק וְחֶלֶד הַעֲדָתָ בָּנוּ . עַל שִׁכְרָן וְעַנְשָׁן הַחַיִּים וְהַטּוֹב וְהַמָּוֶת וְהָרָע : הוֹרִיתָ לָנוּ עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת . וְקִשְׁרָתָ לָנוּ עֲשָׂרָה כְּתָרִים : וּבִשְׁנֵי לַחֹת הַמִּקְתָּם . וּשְׁנֵי עוֹלָמוֹת הַנִּחְלָתָם . עַל יְדֵי גְאֻמָּן גְּתָתָם . וּבֵין שְׁנֵי כְּרוֹבִים הַנִּחְתָּם : זְרוֹז מְקַרָּא וְתַרְגוּם תּוֹרָה וּנְבִיאִים שְׁמוֹנָה . וּכְתוּבִים אֶחָד עָשָׂר :

בְּנֵה בֵּיתְךָ כְּבֵת חֶלְדָּה וְכוּנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל
 מְכוּנֵנוּ וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ וְשִׂמְחָנוּ בְּתַקּוּנֵנוּ
 וְהִשָּׁב כְּהַנִּים לְעִבּוּדְתָם וְלוֹיִם לְשִׁירָם
 לְזִמְרָם וְהִשָּׁב יִשְׂרָאֵל לְגוֹיָהֶם וְשֵׁם נַעֲלָה
 וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ בְּשֵׁלֶשׁ פַּעֲמֵי

חֲקָרֵי הַלְכוֹת וְסִדְרֵי שִׁשָּׁה. וְעֲדִיָּהֶם
 תִּלְמּוּד שְׁלֹשִׁים וְשִׁשָּׁה: מַעֲמֵי מִשְׁלוֹ
 שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים. וְיֵהִי שִׁירֵי חֲמִשָּׁה וְאַלְפֵי:
 יְחִידָה נְתוּנָה לְשִׁשִּׁים רַבּוּא. לְעַם אֲשֶׁר
 בָּחַר מִשְׁבָּעִים לְשׁוֹנוֹת: כְּתוּבָה בְּאוֹתֵיזוֹת
 עֶשְׂרִים וְשֵׁתִים. וְגַם בְּשֵׁם הַמְּפֹרָשׁ
 בְּשִׁבְעִים וְשָׁנִים: לְכָל אֶחָד וְאֶחָד עֶשְׂרֵה
 כְּתָרִים. כְּתוּבִים בְּאַצְבַּע אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה
 אֲדוּן: מֶלֶךְ הַדְרָה בְּרוּב נִרְאֹת. אִזְהָרָה
 בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל יְכֻנָּה: נִקְרָא
 שְׁמוֹת שִׁבְעִים וְעִמּוֹ בָּחַר מִשְׁבָּעִים וְשִׁמּוֹ
 מַעֲלָה לְמַעֲלָה מִשְׁבָּעִים: סִדְרָה בְּסִמְנֵיזוֹת
 וּבְמִסּוֹרֹת. וּבְדִקְדוּקֵי חֲקִירוֹת. בְּדִינֵי
 מְמוֹנוֹת וְדִינֵי נִפְשׁוֹת: עֲטִיפַת הַזֵּיז צְהֻלָּה
 וְרִנָּה יִרְאָה וְנִבּוּאָה הַגִּיּוֹן וּמְלִיצָה תַּפְאֶרֶת
 וְשִׁמְחָה: פְּרִקֵי אֲגָדוֹת וְעֲרֵבֵי טְנִינֹת.
 דְּקִדּוּקֵיזוֹן וְדִקְדוּקֵי סוּפְרִים: צוּר כְּתָבָם

רגלינו כפרתוב בתורתך שלש פעמים
 בשנה יראה כל זכורך את פני יי אלהיך
 במקום אשר יבחר בְּחַג המצות ובחג
 השבועות ובחג הסוכות ולא יראה את פני
 יי ריקם. איש כמתנת ידו כברכת יי אלהיך
 אשר נתן לך:

בסוד שלשים ונתנם באהבה לזרע
 המקדיש: קבלה בששי בחדש השלשי.
 ונתנה יחד קזרע ישרון: ראשית ואחרית
 הקוק בתוכה. והעיד עליהם שמים וארץ:
 שירה פתח עניו על זאת ואמר שירור
 הרבה. ופיץ ואמר אין כאל ישרון: תורה
 תמימה הנחיל אדון לשבטים. להכניסם
 בגן עדן לעולמי עולמים: תורה תמימה
 נתתי לכם. עמי ונחלתי קראתי אתכם.
 כדי שאתם לכם שבר טוב בעולם הזה וחקק
 טוב לעולם הבא: ^ל דברי אמת וחקי צדק
 ושכל טוב ינחלו עושיהם לעולם ועד:
^ל אז יש מאות ושלש עשרה מצות.
 פרוש עונשן ומתן שכרן. אמרות מהורות
 מזקקות שבועתים. צרופות ככסף ובחונות
 בזהב:

וְהִשְׁיֵאֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ לַחַיִּים
 וְלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וְלִשְׁשׁוֹן בְּאֶשְׁרֵי רְצִית וְאִמְרַת לְבָרְכֵנוּ.
 (לסנת אלהינו ויאחי אבותינו רצה במנוחתינו) קדשנו במצותיך
 ותן חלקנו בתורתך שבענו משוכך ושפחנו בישועתך
 ופחר לבנו לעבדך באמרת והנחילנו יי אלהינו
 (לסנת באהבה וברצון) בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן (לסנת שבת ו)
 מוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ וַיִּשְׁמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי מִקִּדְשֶׁךָ (לסנת השבת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִנִּים:
 רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהִשֵּׁב
 אֶת הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בִּיתְךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם
 בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת
 יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

ק"ח וְתַעֲרַב עֲלֶיךָ עֲתִירְתָנוּ בְּעוֹלָה וּבְקָרְבָן אֲנֵא
 רְחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הִשֵּׁב שְׂכִינְתְךָ לְצִיּוֹן וְסֹדֵר
 הָעֲבוּדָה לִירוּשָׁלַיִם. וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן
 בְּרַחֲמִים וְשֵׁם נְעַבְדְּךָ בִירְאָה בְיָמֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים
 קְדָמוֹנִיּוֹת: מ"ח בְּרוּךְ אַתָּה יי שְׁאוֹתְךָ לְבָדְךָ בִירְאָה
 נְעַבֹד:

אֱהוּבִים שְׂמֵרוּם. עֲמוּסִים חֲקָרוּם. בְּכֹל
 לֵב נִצְרוּם. בְּחֻכְמָה דְרָשׁוּם: אֶת אֱלֹהֵי
 תִזְכֹּר לָנוּ אֱלֹהֵי מְעֻזָּנוּ. וְתִרְצֵה לָנוּ וְתַמְלֵא
 מִשְׁאֵלוֹתָנוּ:

עֲלִיזִים שָׂשׂוּ וְתַחֲתוּנִים עֲלִזוּ. בְּקַבְּלַת
 תוֹכְחָה חֲפְתוּבָה מִסִּינִי. תֵּאָר כֹּלָה מְאֹד
 גִּתְעֵלָה. בְּקַבְּלַת יוֹם זֶה עֲשֶׂרַת הַדְּבָרִים:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בְּשָׂר
 יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת
 לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְתַקְדוּשׁ עַל שֶׁהִחַיֵּיתָנוּ
 וְקִיַּמְתָּנוּ בֶּן תַּחֲיֵינוּ וְתַקִּימָנוּ וְתַאֲסֹף
 בְּלִיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ לְשִׁמְר חֲקִיךָ
 וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וְלַעֲבֹדֶךָ בְּלֵב שָׁלֵם
 עַל שְׂאֵנָהּנוּ מוֹדִים לָךְ . בְּרוּךְ אַתָּה
 ה' הוֹדָאוֹת :

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ
 שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
 וָעַד צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן
 יִשְׁעֵנוּ . אַתָּה הוּא לְדוֹר
 וָדוֹר נוֹדָה לָךְ וּנְסַפֵּר

תְּהַלְתֶּךָ . עַל חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל
 בְּשִׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל גְּסִיף שֶׁבְּכָל יוֹם
 עִמָּנוּ וְעַל גְּפִלְאֲתֶיךָ וְמוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת
 עָרַב וּבִקְרוֹצֵהָרִים . הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ .
 וְהַפְּרַחֵם כִּי לֹא תִמּוּ חֲסֵדֶיךָ מֵעוֹלָם קוִיֵּנוּ לָךְ :
 וְעַל כָּלֵם יִתְפָּרֵךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּכַנּוֹת תְּמִיד לְעוֹלָם וָעַד :
 וְכָל חַחִים יוֹדוּךָ סֵלָה וַיִּתְּלֵנוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הָאֵל יִשׁוּעַתָנוּ
 עֲזַרְתָנוּ סֵלָה . בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נִאֶה לְהוֹדוֹת :

סדר דוכן זיעהע תבוען מוסף ליום ראשון אין כאלהינו עלינו .

דיני נשיאת כפים

ומבניהו ידוהס כננד כתסיהס ופוסטין ידוהס וחולקין חלצעותיהס, ומכווני' לעשות
 ס' חוריס, זין שני חלצעות לשני חלצעות חויר אחד וזין חלצע לכודל וזין גודל לבודל
 לקיים מלין מן החרכיס.
 חון לכהניס לנגן חלח ניבון אחד מחח'ס ועד סוף כדי שלח ינחחו לידי טיכוף דעת.
 צטעה שחכהניס מצרכין חת העס לח יציטו ולח יסיחו דעתס חלח יחא פניהס כלפי
 מטה כמו שעומדין שתפלה.
 חלו מקומות שחכהניס הוסכין פניהס לדרוס ולנפון: יברכך, וישמרך, אליך
 לך, שלום. ולריך הכהן לכון צמלת יצר כן שהח' ית"ס ישסיע חכמ' על ישראל, וצמלת
 ריש מרך יכוון שהחל ית"ס יתן צניס לישראל. וצמלת יחר יכוון שהחל ית"ס יוסף חיוס
 לישראל. וצמלת ויחנך יכוון שהחל ית"ס יצרך חת ישראל צנסיחת חן. וצמלת
 ישח' סניו חליך יכוון שהחל ית"ס יצרך חת ישראל צעוטר ונכסיס. וצמלת
 רישס לך שלרס יכוון שהחל ית"ס יצרך חת ישראל צצרכת שלרס כמשמעו. וכל
 חדס יכוון לצרכת כהניס ויהח סניו כלפי חכהניס ולח יסתכל צהס. ויהנהניס לומר פסוקיס
 מעין כל מלה ומלה של צרכת יהי נזהריס לחומרס צטעה שהס"ן מנגן דוקח חצל לח
 כשהכניס מנגניס. חצל יותר טוב שלח לחומרס כלל. והס"ן מקרח חת הכהניס מלה
 צמלה עד דסיימו פסוק לחסון, וח' הקהל עונין חמן וכן אחר פסיק שני וחחר פסוק שלישי.